

הכתוב לחיים

קטעים נבחרים ממכתביו ושיחותיו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

— אשר קרך | נתיב עוז לתקופה הסוערת —

וחובת כל מי מעמנו אשר רואה עצמו בחבורת יראי ה' וחושבי שמו לשמוע את קול ה' בכח המכריז ואומר: הכרתי גויים - נשמו פנותם - החרבתי חוצותם מבלי עובר - נצדו עריהם מאין יושב - אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר (צפניה ג' 1-2) אמר ר' אלעזר - אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל.

וכבר הורה זקן שבכהונה - מרן ה"חפץ חיים" - ולא פסיק פומיה מלדבר בשיחותיו בעת רעוא דרעיון בעת זעה האדמה ביפן עד כמה שומע הוא את קול ה' החצב להבות והמופנה אך ורק לבניו שלומי אמוניו.

ב.

מדווחים לנו כבשאר עיתונים על מעלות החום הבלתי שגרתיות הקודחות באירופה כולה, ובחום המרפה כל ידים במעלות שלא נמדדו בעולם ומשכנעים אותנו להבין תופעות אלו בקלקולו של עולם עקב החור באוזון ועקב התחממות העולם הגלובלי המרבה להשתמש בפחם ובגזי החממה.

ועלינו מוטל לדרוש סמוכים וכאותם שיעשה עמם ה' צבקות סגולה ויחמל עליהם כאשר יחמל איש על בנו העובד אותו שבראותם את היום הבא הבויער כתנור, מיד מזהים את מימרת ריש לקיש (נדרים ת) אין גיהנם לעולם הבא אלא הקב"ה מוציא חמה מנרתיקה ורשעים נדונים בה ככתוב: והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש, ולהט אתם היום הבא... אשר לא יעזב להם שרש וענף.

ומאמינים באותה מדה שזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה וצדיקים מתרפאים בה ולא עוד אלא שמתעדנין בה שנאמר ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק, ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם.

ג.

דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא - כד רגיז רעיא על ענא עביד לנגדא סמותא. (ב"ק נב) כשהקב"ה נפרע משונאי ישראל ממנה להם פרנסים שאינם מהוגנים.

והיות ואנו אמונים על שבחו של "האיש חמודות" לבוראו אלקי השמים המבורך מהעולם ועד העולם שהחכמה והגבורה היא לו, והוא מהשנא עדינא וזמניא - משנה העיתים והזמנים, מהעדה מלכין ומהקים מלכין - הוא מסיר מלכים בתום זמנם, ומקים מלכים אחרים תחתם. (דניאל ב' כ"א)

מאמינים אנו שהוא יתברך שמו בחכמתו ובגבורתו הסיר לאחר ארבע מערכות בחירות את השלטון והמלכות אשר הכתיר למשך שנים עשר שנים והקים מלכות אחרת תחתיה כדי לקיים בהם: (תהילים קז מ) שפך בוז על נדיבים - העשירים הנכבדים שנקראים נדיבים הקל יתברך הופך עליהם הכבוד לקלון ובוז, ויתעם בתהו לא דרך - שאין להם עצה ותחבולה להנצל מהרעה שה' יתברך מביא עליהם והם הולכים וחשיכים בתוהו לא דרך.

ולצערנו ולהוותינו העדר כולו מובל אחרי הפרנסים שאינם מהוגנים.

ואיננו פוסקים מלשמוע את המשוח שעבר מכס יו"ר ועדת הכספים קורא לנפתלי עמיתו וחברו להתעשת ולחזור בו - כאילו הדבר נתון בידו, וסגל כתביו ולבלריו שופכים קיתונות של דיו וממלאים מוספין כסדרן ושלא כהלכתן כנגד ממשלת השינוי - השסוי - ושכחו את המתנשא לכל לראש שאפילו ריש גרוגותני משמיא מוקמי ליה. (בי"ב צ"א)

ד.

הביטו אל אברהם אביכם - חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי.

והנכון בעיני שהוא - זכור - לומר שלא תשכח מה שעשה לנו עמלק עד שנמחה את שמו מתחת השמים ונספר זה לבנינו ולדורותינו לומר להם כך עשה לנו הרשע ולכך נצטוינו למחות את שמו. (רמב"ן דברים כה יז)

כאשר נצטוינו בזכירת מה שעשה לנו עמלק כדי לדעת שלא על חנם ימחה הקל שמו רק מחמתו עלינו לנקום החמס שעשה לנו שלא היה ירא ממנו יתעלה. (מצוה ז - במצוות שמנה הרמב"ן בהוספות למנין הרמב"ם)

שהרי מאחר והשריש לנו הוא בסוף פרשת בא כי אין לאדם חלק בתורת משה רבנו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם בין ברבים בין ביחיד... הכל גזירת עליון.

וידו של הקב"ה הורמה לישיבע בכסאו להיות לו מלחמה ואיבה בעמלק עולמית (שמות יז וברש"י) וחלק את קיום וביצוע המלחמה לשלש דורות - מדרא דעלמא דין, ומדרא דמשיחא ומדרא דעלמא דאתי. (תרגום יונתן בן עוזיאל - שם)

ועל כן אנו השומעים קול רגלי מבשר ומצפים להנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בא יום ה' ושהעולם כולו ירא וחרד "פן יבא והכיתי את כל הארץ חרם", חייבים ליתן עינינו בידיו של משה המונפות אל על ולשעבד את לבנו לאבינו שבשמים.

ואף כשלאזנינו מתגנבות תובנות השוכחות את ה' ועינינו חשופות למאמרים "נאמנים" על כל החולף על עולמנו בעת אשר כזאת וצינה וקרירות עמלקית נוטפת מהם, זועק אלינו הנביא לזכור תורת משה עבדו ולהיות יראי ה' הנדברים זה לזה בהכשר יתרון לבאר החולף עלינו ולבער רוח הכפירה העולמית ששררה בראשית גוים עמלק ולהיות ידינו אמונה עד עלות השחר.

א.

קצות הארץ נשטפים במימי גשמים היורדים במספר שעות ועולים על גדותיהם לשטוף ארצות ולהטיע יבשת שליש ולרביע, קולות מים רבים אדירים שוצפים וקוצפים וגורפים עמם ערים נושבות ויושיבהם, ומעודכנים אנחנו ומדווחים כי מזג האוויר השתגע.

מדינות שלמות יוקדות אש, ולהבות מובלות על ידי משרתיו הרוחות ואוכלות מגדיש ועד הקמה, ויד האדם ומטוסי כבוי קצרה מלהושיע את אותם שרופים שהופכים בשניות לאפר ועפר.

הארץ רועדת תחתיה ומותירה בשניות מאות אלפי איש בלא קורת גג, ורבים הזועקים מתחת עיי החרבות ואין מושיע. - ואנחנו מדווחים - שרגדיה.

יאמרו נא גאולי ה' שהגיעו אשתקד עד שערי מות מנגיף הקורונה וזעקו אל ה' בצר להם וישלח דברו וירפאם, וחלק מחכמתו לבשר ודם למצוא חיסונים לנגיף ולחסן בו את יושבי ארץ חמדה עד שיוודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם, והמגיפה נעצרה.

שבו בנים לגבולם בשיבות הקדושות והעם חזר לפקוד את מקדשי מעט, ואז נשמע קול חתן וקול כלה מהאולמות עם מצהלות חתנים מחופתם.

והנה עתה שבו לכסלם וככלב השב על קיאו חזרו לחולקים ולסבלם. ותחת אשר יאמרו לה' אשר מחצם ואשר רפאם אמנם אנחנו העוינו בצאתנו עדרים עדרים למדינות הים ה"אדומות" למלאות תאוותינו בחופשי חו"ל שהם לנו לאוכל נפש ולדבר האבד שאי אפשר בלעדיו, ושבנו ומלאנו את ערינו במחלה.

מורגלים אנו לראות בכותרות האדומות המתחדשות לבקרים: **כח דלתא** מכה בעוז, הדלתא מתפשטת.

העמלקיות הפושה בתוכנו משכחת את בורא העולם משלח הנגיפים והוארינטים לכל סוגיהם, שברצונו הכה ומכה את יושבי העולם למליוניהם וברצונו חס על הארץ שעייניו בה מראשית שנה ועד אחרית שנה והביאה לעצירת המגיפה, ומקררת את האמבטי לומר לא ידו עושה לנו אלא כח דלתא [על משקל יחידות הקומנדו הבריטיות] הוא אשר מכה בנו.

וכבר הזהירנו הרמב"ם (פרק א' מתענית ה"ב) שבזמן שתבוא הצרה נזעק עליה ונדע שבגלל **מעשינו הרעים** הורע לנו, ואם לא נזעק ולא נריע אלא יאמרו שדבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקריית הרי זה דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים ותוסיף הצרה צרות אחרות.

בקש מאתנו החת"ס שהיות ושנת השמיטה הבאה עלינו לטובה היא מעוברת ובין קריאת זכור של שנת תשפ"א עד לקריאה זו בשנת תשפ"ב יעברו י"ג חדש שהוא יתר על זמן של י"ב חדש הקצוב לנשכחתי כמת מלב (ברכות נח: וברש"י) שנכוון לצאת ידי חובת זכור בקריאת כי תצא.

מי יתן ותזכורת זו תאיר לנו את האופל והחשך של קודם עלות שחר הגאולה ויהיו ידינו אמונה צרופה וטהורה ונשעבד לבנו לאבינו שבשמים, ובזה נזכה שיהא שמו שלם וכסאו שלם.

שב הוא למחרת ליל השימורים עם חניכו דמשק אליעזר מוכתר בנס מופלא בגבורו על ארבעת המלכים שלקחו עמם בשבי את לוט בן אחי ואת רכושו, ולאחר שרדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק זוכה הוא להשיב את לוט אחי ורכושו וגם את הנשים ואת העם וכשעבר אברהם ליד הבור שנפל בו מלך סדום נעשה לו נס ויצא מהבור לכבודו של אברהם וכך נתחזקה אמונת העמים בהצלת אברהם מאור כשדים, והוא מציע לאברהם שיתן לו הנפש ובשכר זאת יקבל אברהם את כל הרכוש.

ואברהם מרים ידו בשבועה [ולאונקלוס בתפילה] שלא יקח מכל אשר למלך סדום מחוט ועד שרוך נעל כי בטח אברהם באלקיו שיתן לו עושר וכבוד ונכסים ולא רצה לקחת ממנו דבר כדי שלא יאמרו שהם העשירו את אברהם.

ואנו בניהם של עוברי עמק הבכא, והאילנות שדושנו באפר זקנינו שהוצאו מתאי הגזים והיו כדומן על פני האדמה- נתן לנו בורא עולם בחסדו את הנפש ואחד עיר ושנים ממשפחה זכו ועלו ציון, בעוז רוח הקימו בתים לה' ונקמו נקמת ה' בצורר הנאצי בכל צאצא נוסף, ונסתלקו לבית עולמם כשיוצאי חלציהם מקיפיים את מטתם השלימה.

ואנו עומדים וצועקים בחוצפה צברית על אויבינו מעל שונאינו לא די לנו בנפש, תנו לנו גם את הרכוש ובמדה גדושה כדי שנאמר המה העשירו את היהודים.

וכשהם נוהגים בנו מנהגן של הרוגי מלכות שממונם למלכות מתגרים אנו באומות העולם ודנים אותם ברותחין בבטויים המרבים שנאה ואנטישמיות, דואגים ללבנות את לפיד ויקוד הבעירה וכביכול בזה מגדילים המה את הכבוד הישראלי [ולא היהודי] המושפל עד תחתיה.

לו חכמו ישכילו זאת כי די היה לנו ששמשה ארץ זו לפה-לין לגדולי התורה שדרו בה עד עלות חרון אף ה' בארץ הספוגה בדם חללים, ומה לנו "לדרוש" את הרכוש והממון שנותרו בה לפליטה.

אך שוב אין עוצר בעד הסחף התקשורתי ואף אנו תחת לבקש שודי לי, זועקים ומשוועים על פשעי **דודה** שאינו לי.

ה.

מורגלים אנו לראות בכותרות האדומות המתחדשות לבקרים: כח דלתא מכה בעוז, הדלתא מתפשטת. העמלקיות הפושה בתוכנו משכחת את בורא העולם משלח הנגיפים והוארינטים לכל סוגיהם, שברצונו הכה ומכה את יושבי העולם למליוניהם וברצונו חס על הארץ שעייניו בה מראשית שנה ועד אחרית שנה והביאה לעצירת המגיפה, ומקררת את האמבטי לומר לא ידו עושה לנו אלא כח דלתא הוא אשר מכה בנו.

חיפה: הדר: **בבית הכנסת 'בני תורה'** | ארלוזורוב 11
בבית הכנסת 'החדש' | הרצוג 7

נווה שאנן: **בבית הכנסת 'המקלט'** | מנדלי 1
בכולל שע"י ישיבת 'נחלת הלויים' | רות הכהן 15
בבית הכנסת 'הלפרין' | ברל 41

אופקים: **בבית הכנסת המרכזי 'קוית'** | בכניסה

פתח תקווה: מרכז העיר:
הר"ר יעקב חלמיש הי"ו
רוטשילד 101

עפולה: **הר"ר אשר ליכטשטיין**
הי"ו | 052-7612308

רכסים: **בת"ת 'קירי רכסים'**

ביתר עילית:
גבעה א': **בהיכל הישיבה הגדולה ביתר עילית**
צמח צדק 4

גבעה ב': **הר"ר חננאל עמר הי"ו** | דרכי איש 5
הר"ר ברוך גדלביץ הי"ו | קדושת לוי 21

ירושלים: בית וגן:

בית הכנסת 'אשכנז-הונגרין' | ברויאר 9

ניתן להשיג מ"די שבוע בנקודות כדלהלן:

השבוע פרשת כי תבא | זכות ההפצה נתרם ע"י השותפים היקרים:

האישה החשובה מרת **חיה ציפורה** בת **צביה** שתחי' לרפואה שלימה בקרוב

הבה"ח **שמשון פסח** בן **שולמית** הי"ו לזיווג הגון.

הר"ר **החפץ בעילום שמו** לרגל נישואי הבת בשעטו"מ ולהצלחה בכל העניינים